

de aktuele toestand van de belgische textiel- en konfektienijverheid en het gevoerde regeringsbeleid

W. Claes,
Minister van Economische Zaken

Inleiding

De economische aktualiteit van de jongste drie jaren heeft een zorgwekkende kwetsbaarheid van bepaalde nijverheden aan het licht gebracht.

Hele sectoren van onze economie die gisteren nog een voorspoedig bestaan kenden, moeten thans kampen tegen recessie en soms zelfs teloorgang. Vooral de textiel- en konfektienijverheid wordt door de economische moeilijkheden zwaar getroffen.

De overheid en vooral het Departement van Economische Zaken kunnen niet onverschillig blijven t.o.v. een dergelijke ontwikkeling.

Aangezien het grootste gedeelte van deze industrieën in het Vlaamse landsgedeelte gelegen is (77 % van de totale textiel- en konfektiesektor en een gelijkaardig aandeel van de totale werkgelegenheid in die nijverheden), zijn de regionale aspecten ervan niet te verwaarlozen.

Ter verdere illustratie : 42,5 % van de Vlaamse bedrijven zijn in West-Vlaanderen gevestigd en zij hebben 37 % van de in Vlaanderen tewerkgestelde arbeidskrachten in dienst.

Hierna volgt een schets van de aktuele toestand van de Belgische textiel- en konfektienijverheid, alsook van de doelstellingen die de Regering zich in dit verband gesteld heeft en de middelen die zij aanwendt om hulp te bieden aan de talrijke sub-sektoren van deze industrieën.

Toestand van de textiel- en de konfektienijverheid

De evolutie die zich de laatste jaren heeft voorgedaan, wordt gekenmerkt door een terugloop van het aantal ondernemingen, een vermindering van de werkgelegenheid, met als onmiddellijk gevolg een sterke verhoging van de volledige en gedeeltelijke werkloosheid.

Uit een studie van het Nationaal Instituut voor de Statistiek¹, blijkt dat het aantal in de textielnijverheid getelde ondernemingen tussen 1962 en 1975 met 27 % is gedaald.

¹ Evolutie van de tewerkstelling en van het aantal textielondernemingen (1962-1977), in *Statistisch Tijdschrift*, nr 6, juni 1978.

De omvang van deze beweging heeft zich evenwel tijdens het jaar 1976 nog scherper afgetekend. Er werden toen inderdaad in de textiel- en konfektienijverheid 131 sluitingen geteld, waarbij 7.673 arbeidsplaatsen verloren gingen. In 1977 hebben 155 sluitingen, de teloorgang van 8.056 werkplaatsen met zich gebracht.

De evolutie van verschillende economische indicatoren is als volgt samen te vatten :

1. Evolutie van de tewerkstelling

(a) Textiel : Tussen 1962 en 1975 verminderde het aantal arbeidsplaatsen met 39.000, dit is 30 % van het totaal ; tussen maart 1974 en maart 1978 bedroeg de achteruitgang 24 % voor wat de arbeiders betreft. Wat de bedienden betreft, is dit fenomeen recenter, maar de vermindering bedraagt over dezelfde periode toch ook 21 %.

(b) Konfektienijverheid : Deze sektor kent eveneens een gevoelige terugloop van de tewerkstelling nl. 30 % zowel wat de arbeiders als de bedienden betreft, voor de periode van maart 1974 tot maart 1978.

Gezien de huidige tendens zich, ondanks alles, schijnt door te zetten, kan worden gevreesd dat de totale tewerkstelling in de textiel- en konfektienijverheid tegen eind 1978 nog slechts 100.000 eenheden zal bedragen. Dit betekent een verlies van circa 20 % in een tijdspanne van 5 jaar.

2. Evolutie van de werkloosheid

Korrelatief met de inkrimping van het peil van de tewerkstelling in deze twee sectoren, is de werkloosheid er aanzienlijk toegenomen.

In juni 1974 waren er 10.403 werklozen in de textielnijverheid terwijl dit opliep tot 39.094 in juni 1978 ; dit is een verhoging van 275 %. In dezelfde periode was de toename van de werkloosheid in de konfektie alleen nog omvangrijker, nl. 419 %.

3. Evolutie van de produktie

Het produktie-indexcijfer voor het geheel van de textielindustrie (bron N.I.S. 1970 = 100) bereikte in 1973 : 105 punten. Dit is achtereenvolgens tot 100 gedaald in 1974 en tot 86 in 1975, terwijl in 1976 wegens een korte heropleving opnieuw 96 punten werden bereikt.

Tijdens het boekjaar 1977 is de produktie in de textielindustrie, in vergelijking met 1976, terug met meer dan 12 % achteruitgegaan. De eerste maanden van het jaar 1978 vertoonden opnieuw een daling van 3 à 4 % t.o.v. 1977.

De produktie-index van de konfektienijverheid nam voortdurend toe tussen 1962 en 1974 en dit vooral dan in de periode van 1971 tot 1974. Vanaf 1975 echter trad ook een geleidelijke teruggang op.

4. Evolutie van de buitenlandse handel

De handelsbalans van de textiel- en konfektiesektoren vertoont al sinds vele jaren een positief saldo.

België importeert op het vlak van de textiel grondstoffen, halffabrikaten en afgewerkte produkten, terwijl de export voornamelijk bestaat uit afgewerkte produkten. De evolutie hiervan wordt weergegeven in bijgaande tabel.

Wat de invoer betreft, valt het toenemend aandeel op van breigoed en konfektie. De uitvoer vertoont een tendens naar versteviging van het aandeel van de weefsels en de afgewerkte produkten.

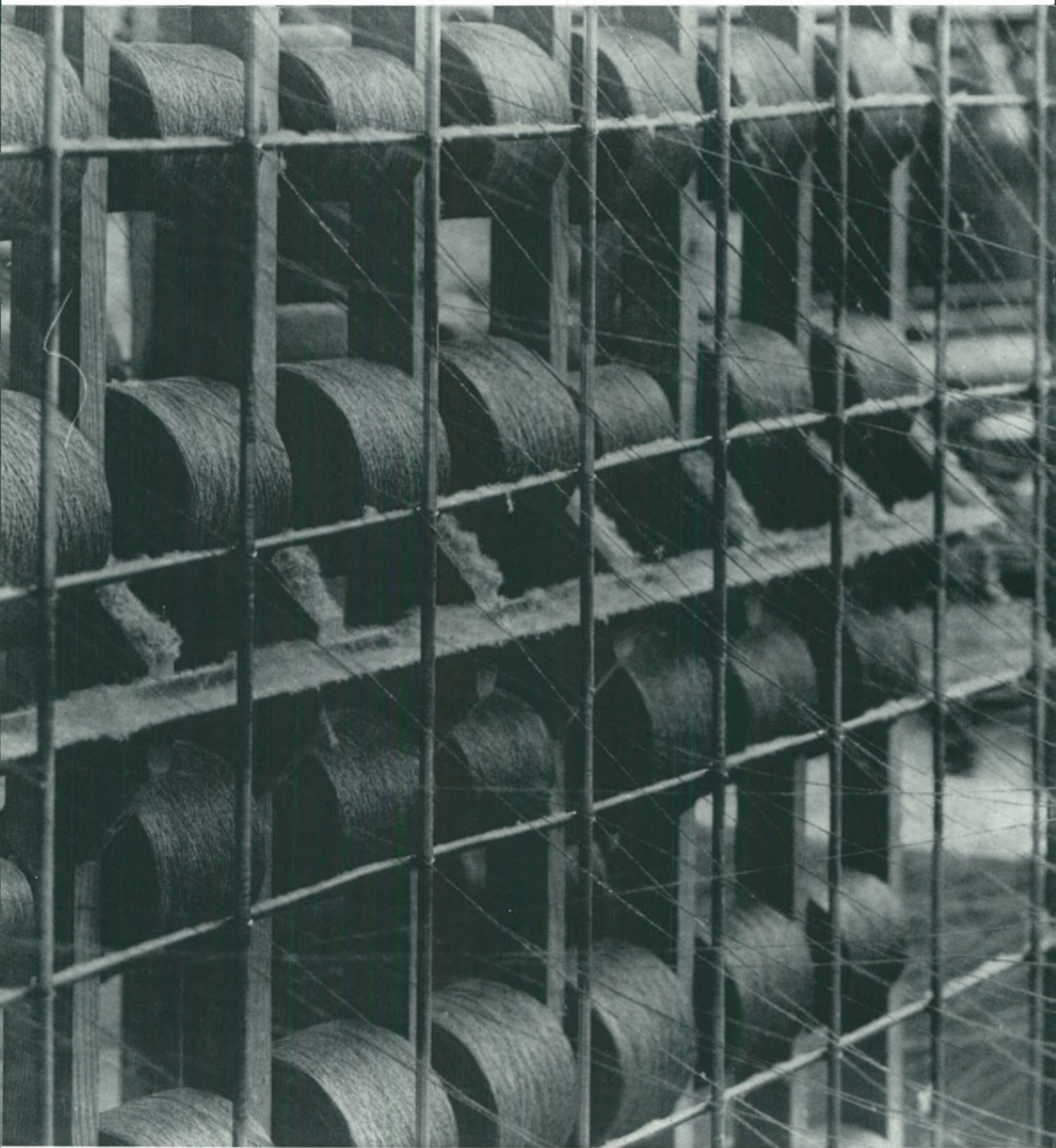

Foto L. Van Rafelghem

Evolutie van de Belgische handelsbalans voor textiel en kleding (in miljoen fr.)

Jaar	INVOER				UITVOER				SALDO	Ratio Uitvoer Invoer	Index Saldo (70 = 100)
	Grondst. + garens	Weefsels + afg. pr.	Breigoed Konfekt.	Totaal	Grondst. + garens	Weefsels + afg. pr.	Breigoed Konfekt.	Totaal			
1958	11.396	3.778	2.053	17.227	9.829	9.484	2.360	21.673	+ 4.446	1,25	27,3
1970	24.277	11.437	12.975	48.689	20.424	27.498	17.024	64.964	+ 16.257	1,33	100
1971	26.136	14.031	16.442	56.609	19.636	31.826	20.475	71.937	+ 15.328	1,27	94,2
1972	28.603	15.255	19.947	63.805	22.225	37.003	23.185	82.413	+ 18.608	1,29	114,4
1973	36.109	19.098	24.831	80.038	27.066	43.634	26.258	96.958	+ 16.920	1,21	104
1974	39.192	24.007	30.138	93.337	28.449	50.735	30.399	109.583	+ 16.246	1,17	99,9
1975	31.720	22.118	33.897	87.735	23.794	49.196	29.545	102.535	+ 14.800	1,16	91
1976	41.971	27.494	38.169	107.634	30.597	60.008	27.450	118.055	+ 10.421	1,10	64,1
1977	37.804	30.001	41.269	109.075	30.423	63.021	27.294	120.738	+ 11.664	1,10	71,7

Bron : samengesteld uit : N.I.S. : maandelijkse bulletins over de buitenlandse handel.

Ter illustratie : het deficiet van de handelsbalans van breigoed en konfektie bedroeg in 1975, 1976 en 1977 respectievelijk : 4,1, 10,5 en 14,0 miljard fr., dit dan in tegenstelling tot de zeer gunstige toestand van de tapijt- en meubileringssector.

Bij wijze van besluit moet worden beklemtoond dat de verhouding in- en uitvoer minder gunstig evolueert : de verhouding bedroeg in 1970 nog 1,33, maar in 1976 en 1977 nog slechts 1,10.

5. Toestand van de textielnijverheid in de Europese Gemeenschappen

Uit de gegevens van de EEG blijkt dat België de grootste achteruitgang heeft gekend in vergelijking met de overige lidstaten en dit meer bepaald tijdens het jaar 1977 (12 % vergeleken met 2,6 % op gemeenschapsniveau).

6. Besluit

Bovenstaande bondige evaluatie van de Belgische textiel- en konfektienijverheid wijst op een acute situatie. De produktie loopt merkkelijk achteruit. Dat is ook het geval voor de tewerkstelling, die sinds 1974 proportioneel zelfs veel sneller daalt dan de produktie.

Zowel de totale als de gedeeltelijke werkloosheid nemen onrustwekkende proporties aan.

Het positieve saldo van de handelsbalans van de twee beschouwde sectoren krimpt steeds meer in en soms wordt wel eens gevreesd dat ze op termijn negatief zou kunnen worden.

Voorname oorzaken van de huidige moeilijkheden

De economische recessie heeft de kwetsbaarheid van een aantal textiel- en konfektiebedrijven duidelijk in het licht gesteld.

Bepaalde sub-sektoren kenden immers reeds in de periode van hoogconjunctuur structurele problemen die door de recessie natuurlijk nog verergerden. Alhoewel voor de problemen van de Belgische textiel- en konfektienijverheid velerlei redenen kunnen aangegeven worden, wordt hierna stilgestaan bij enkele elementen die als fundamenteel moeten worden beschouwd.

(1) De aanzienlijke stijging van de invoer van goedkope produkten uit de derde landen heeft de mededinging

verscherpt. De Belgische markt werd hierdoor verstoord en onze traditionele afzetgebieden verkleinden : dit verzwakte nogal de toestand van talrijke sub-sektoren zoals de katoenspinnerij, de wolkammerij, het breigoed en de konfektie.

(2) Indien het geen producenten betreft, die daardoor een gemiddelde prijs verwezenlijken en alzo de tewerkstelling kunnen behouden, dan is het passief veredelingsverkeer een niet-geringe oorzaak van onze moeilijkheden.

(3) De bijzondere tegemoetkoming die door sommige landen aan deze nijverheidstakken worden toegekend, zowel wat de produktie als wat de uitvoer betreft, verstoren uiteraard de internationale mededinging.

(4) Tenslotte dient te worden onderstreept dat de kwaliteit van het beheer, bepaalde familiale bedrijfsstructuren, de verscheidenheid van de produktie, de grootte van de ondernemingen en de verhouding van de produktiefactoren in sommige gevallen de technisch-kommerciële en financiële zwakte kunnen verklaren.

De vermelde oorzaken geven reeds een idee van de complexiteit van de gestelde problematiek alsook van het feit dat de o-lossing ervan op korte en middellange termijn een aktie vergt, niet alleen op het niveau van de bedrijven en de sub-sektoren maar eveneens op nationaal vlak en zelfs op het niveau van Europa.

Elke maatregel dient inderdaad steeds rekening te houden met de eisen van het Europese handelsbeleid en met de EEG-richtlijnen betreffende de konkurrentie. Dit vergt dus de goedkeuring en de medewerking van de EEG-instanties.

Het overheidsbeleid

De Regering heeft de vaste wil een aktief, wel overwogen en doeltreffend beleid te voeren ten voordele van een sektor, die belangrijk geacht wordt zowel voor de nationale als voor de Vlaamse economie.

Hiertoe heeft zij in de tweede helft van 1977 een vrijwaringsplan voor de twee sectoren opgesteld.

Beoogd wordt ondermeer de verhoging van de invoer in te dijken en de modernisering van de sektor te verzekeren door het aanmoedigen van specialisatie en herstrukturatie.

A. Maatregelen op het gebied van de invoer

De landen die een belangrijk deel van de textielgrondstoffen leveren, welke in de geïndustrialiseerde landen bewerkt worden, hebben zich nu zelf voor de produktie uitgerust en voeren nu zelf de afgewerkte produkten uit. Deze goederen zijn zeer dikwijls van hoge kwaliteit, maar meestal laag van kostprijs.

Dit heeft een volledige omkering van de traditionele internationale handelsstromen en dus een nieuwe toestand voor onze eigen textielondernemingen voor gevolg. Onze bedrijven voorzagen namelijk niet alleen in eigen behoeften, maar zetten eveneens een groot deel van hun produktie op de buitenlandse markten af.

Niet alleen onze uitvoer is in sommige gevallen volledig verdwenen, maar ook onze binnenlandse markt zelf werd dan grotendeels ingenomen door die goedkope invoer.

Deze toestand heeft geleid tot het afsluiten van een eerste internationale reglementering in de vorm van een algemeen katoenakkoord op lange termijn (LTA).

Deze overeenkomst, die oorspronkelijk vijf jaar zou duren, werd herhaalde malen verlengd tot in 1974 een omvangrijker akkoord tot stand kwam, dat betrekking had op de belangrijkste textielvezels: het multivezelakkoord (MVA) in het kader van de Algemene Overeenkomst voor Handel en Tarieven (GATT).

De eerste akkoorden tot zelfbeperking, die in 1975 en 1976 op grond van dat MVA, in de euforie van de in 1975 heersende hoogconjunctuur werden gesloten, hebben snel grote leemten vertoond die te wijten waren aan het feit dat nog steeds een overdreven verhoging van de invoerstroom werd toegelaten.

De nefaste gevolgen voor de Europese textielindustrie van het eerste MVA indachtig, heeft de EEG-Kommissie, onder druk van alle betrokken instanties, het nodig geacht bilaterale onderhandelingen te voeren met de voornaamste textielexporterende landen, vooraleer over te gaan tot de hernieuwing van het MVA in 1978. Ofschoon een volledige herziening van het eerste MVA formeel niet kon worden bereikt, moest een interpretatie die beter met de geest van de overeenkomst overeenstemde, aanvaard worden door de uitvoerende landen, die een twintigtal akkoorden tot zelfbeperking met de EEG sloten, waardoor de invoer gemakkelijker kon worden gecontroleerd.

Daarenboven werden speciale overeenkomsten gesloten met bepaalde landen, waarmee de EEG door preferentiële akkoorden verbonden is (bijvoorbeeld Griekenland, Portugal, Tunesië en Macao). Over andere afspraken worden thans nog besprekingen gevoerd. Tenslotte is een autonoom stelsel voor Taiwan en voor de landen met staatshandel vastgelegd.

De verwezenlijking van de stabilisatie van de gemeenschappelijke markt werd verdergezet door een evaluatie van de penetratie van vreemde textielprodukten op deze markt. In functie hiervan werden de textielprodukten in categorieën ingedeeld.

Voor een groep produkten met een grote penetratie (groep I: katoengarens en -weefsels, weefsels van discontinue synthetische vezels, hemden in breigoed en T-shirts, pull-overs, broeken, bloezen en hemden) verdeelt een formule van interne globalisatie de invoer in verhouding met het verbruik en met de toegestane groei, en dit voor de duur van de akkoorden, dus van 1.1.78 tot 31.12.78.

In het algemeen steunt het mechanisme van de bilaterale, door de EEG gesloten, akkoorden op 2 soorten maatregelen:

(1) de effectieve kwantitatieve beperkingen. Deze hebben betrekking op de produkten met een hoge penetratie op de gemeenschappelijke markt. Deze beperkingen steunen op wat verwezenlijkt werd in 1976, slechts rekening houdend met een gematigd of zelfs symbolisch groeipercentage in bepaalde gevallen.

(2) de potentiële beperkingen. Het zwakste punt van het MVA, nl. de vrijwaringsprocedures in geval van aanzienlijke verhoging van de invoer, zowel van gevoelige produkten van minder belangrijke leveranciers, als van produkten die tot hertoe weinig gevoelig waren voor de invoer, werd verbeterd dank zij het mechanisme van het 'uit de korf halen' dat een regularisatie in voornoemde gevallen en onder zekere voorafgestelde voorwaarden mogelijk maakt.

Dit mechanisme bestaat erin beperkingen op te leggen zodra de oorspronkelijk ongelimiteerde import een bepaalde drempel overschrijdt. Dit onderstelt op EEG-vlak, de instelling van toezichtsmechanismen. Daarnaast hebben sommige omleidingen van het handelsverkeer een verstrakking van de regels en controles op de oorsprong van de textielprodukten onontbeerlijk gemaakt.

Het is nu nog te vroeg om zich volledig uit te spreken over de efficiëntie van het nieuwe systeem, maar men kan toch al aannemen dat de gestelde beperkingen de importdruk op de eigen markt zullen afzwakken.

Op nationaal vlak kan de verdeling van de invoervergunningen en de prioritaire reservering ervan tot een bepaald percentage van hun eigen produktie, de nationale producenten een matigende prijzevolutie verzekeren en tegelijk bijdragen tot het behoud van de produktie en dus van de werkgelegenheid.

B. Industrieel beleid

Een beleid tot invoerbeperking alleen is op zichzelf niet voldoende om in deze bedrijfstakken een grondige verbetering te bewerkstelligen. De kwetsbaarheid van vele textielbedrijven is van structurele aard, zodat de structuur zelf moet worden aangepakt opdat onze nationale nijverheden de concurrentie zouden aankunnen en aldus vele arbeidsbetrekkingen zouden kunnen worden gevrijwaard.

1. Hulpregime

Deze benadering heeft de Belgische regering ertoe aangezet een systeem van overgangshulp voor de textiel- en konfektienijverheid in te stellen. Dit gebeurde dan door twee Koninklijke Besluiten in 1976 en 1977.

(a) krachtens het Koninklijk Besluit van 14 mei 1976 hebben de kleding- en konfektiebedrijven alsmede de breigoedondernemingen een terugvorderbaar renteloos voorschot kunnen verkrijgen.

Het stelsel bestaat erin een overheidstegemoetkoming in de vorm van een renteloos krediet ten belope van maximum 15.000 fr. per voltijdse werknemer te verlenen.

(b) Krachtens het Koninklijk Besluit van 20 december 1977 werden kredieten verleend waarvan de interesten door de Staat worden gedragen, ten gunste van de ondernemingen uit de textielsector, van bepaalde ondernemingen uit de kleding-, de konfektie- en de breigoedsector, en van de ondernemingen uit de sector die onder het Paritair Komitee van de vlasvezels vallen.

Nochtans dient hier opgemerkt dat de EEG-Kommissie omtrent deze sectoriële hulpmaatregel voorbehoud heeft

gemaakt. In zoverre de goedkeuring van de EEG verkregen wordt, zullen de rentetoeelagen worden uitgevoerd.

Deze maatregel bepaalt dat de Staat de interesten draagt van een krediet van maximum 20.000 fr. per voltijdse werknemer in de betrokken nijverheid, van de negende ingeschrevene af.

Ondernemingen die de voordelen van het KB van 14 mei 1976, reeds genoten hebben, komen hiervoor niet meer in aanmerking.

2. De hervorming van de bedrijfstakken

De beginselen

's Lands beleid moet ook rekening houden met de reeds vastgestelde of nog vast te stellen EEG-tegemoetkomingen of -richtlijnen. Daarenboven moet men indachtig zijn dat hervormingen niet lukraak kunnen geschieden: de doeltreffendheid en de geloofwaardigheid ervan, hangen af van de ernst waarmee ze worden voorbereid.

In de textiel- en konfektiesektor stoot men, nog meer dan in andere bedrijfstakken, op een reeks bijzondere moeilijkheden: sociologische partikularismen wegens de grote spreiding van de ondernemingen en de oorsprong ervan (meestal gezinsbedrijven), de uiteenlopende rechtsvormen, de zeer verschillende belangrijkheid van de bedrijven, de eigen gedragingen van industriëlen die hun bedrijvigheid uitoefenen volgens persoonlijke handels- en nijverheidsopvattingen.

Dit komt erop neer dat de voor te bereiden hervormingen zouden moeten uitgaan van enkele grote, gemeenschappelijke lijnen om aldus tot bijzondere plannen voor de voornaamste subsectoren te komen.

De doelstelling van de hervorming

Het Vrijwaringsplan voor de textiel- en konfektienijverheid moet worden beschouwd als de hoeksteen voor de aanpassing van onze textiel- en kledingsektor aan de voorwaarden van de internationale mededinging.

Om voor de hand liggende economische, sociale en regionale motieven heeft de Regering de vaste wil, de voorwaarden voor een rendabele productie, samen met een zo hoog mogelijk tewerkstellingsniveau, gerealiseerd te zien.

Herstructureringsmaatregelen vergen echter een zekere tijd; dit is trouwens één van de redenen voor de verlenging van het MVA, dat een uitstel van 5 jaar verleent om het herstel van de sektor tot een goed einde te brengen.

De algemene doelstellingen van het herstructureringsbeleid werden reeds gedefinieerd in de regeringsverklaring m.b.t. 'een nieuw industrieel beleid' (doc. Kamer der Volksvertegenwoordigers 301 (1977-1978)).

Ten einde de huidige recessie af te remmen, werden de grote lijnen van het relancebeleid hoofdzakelijk op volgende doelstellingen afgestemd:

- (a) Verbetering van de mededinging door een verhoging van de produktiviteit en een aangepaste kommercialisering, zodanig dat een normale rentabiliteit der eigen middelen wordt verzekerd.
- (b) Aanpassing van de produktie aan de marktvereisten, rekening houdend met de technologische middelen: de introductie van een strategie naar grotere specialisatie, ten einde de traditionele produktie te oriënteren en te diversifiëren naar goederen met een sterk technisch karakter.
- (c) Herstel van de financiële structuur van de ondernemingen door rationalisatie en injectie van nieuwe fondsen.

(d) Diversifikatie van de traditionele activiteiten door de integratie der ondernemingen.

Het uitwerken van de bijzondere richtlijnen, met de bedoeling het herstructureringsproces te ondersteunen en te bespoedigen, mag het heterogene karakter van de ondernemingen van de sektor niet onderschatten, en dit wegens de aanzienlijke verschillen tussen de subsectoren en rekening houdend met de familiale oorsprong van een niet te verwaarlozen aantal ondernemingen.

Benevens de reeds aangehaalde doelstellingen, zullen de krachtlijnen van het herstelbeleid zich richten op twee vlakken: op het niveau van de onderneming (*het intern doel*) en op het niveau van de sub-sektor of van verschillende ondernemingen (*het extern doel*).

Intern doel

Door de ontleding van de gegevens en de informatie, die tijdens het onderzoek van de dossiers betreffende de renteloze kredieten, werden ingewonnen en op computer gezet, zal het mogelijk zijn de reële situatie van de ondernemingen beter te overzien en te volgen en een diagnose op te maken.

Afhankelijk van elk specifiek geval, zal de nadruk bij de herstructurering op volgende punten gelegd worden:

- (1) Herstel van de soliditeit en van de rentabiliteit
Verbetering van de balansstructuren, zodanig dat de normale financieringsbehoeften kunnen verzekerd worden door de traditionele aanbrengrers en de kredietinstellingen; alle mogelijkheden en methoden overwegen, die in aanmerking komen om, op een duurzame wijze, de rentabiliteit van de betrokken ondernemingen te herstellen en/of te verbeteren. Inderdaad, zonder financieel herstel, loopt de operatie gevaar dat de winsten veroorzaakt door een verbetering van de produktiviteit worden opgeslorpt door de financiële lasten.
- (2) Markt-gerichtheid van het textielprodukt
Het in praktijk brengen van de formules $\text{Produkt} \times \text{Markt} \times \text{Technologie}$. Inderdaad volstaat het niet nieuwe produkten en nieuwe markten afzonderlijk te zoeken. Deze twee punten moeten samen worden gezien, d.w.z. een onderzoek naar een produkt voor een bepaalde markt.
- (3) Follow-up
In functie van de diagnose, is het mogelijk dat voor de reorganisatie een beroep moet gedaan worden op gespecialiseerde diensten of studiebureaus.

Extern doel

Hier eveneens, zal de opstelling van het programma van de uitvoeringsmodaliteiten en de aanbevelingen, zich steunen op de syntese van de aanwijzingen en de elementen van de analyse van de betrokken dossiers.

Dan zal men trachten een oplossing te vinden voor de volgende problemen:

- (1) Op structureel vlak:
mogelijke aanpassing van de bedrijfsstructuren of van de sub-sektoren;
toenadering of samenwerking met andere ondernemingen voor de aankopen, de produktie, de verkopen en de algemene diensten;
horizontale- en vertikale integratiemogelijkheden.

(2) Op juridisch vlak :

onderzoek van de modaliteiten van de diverse herstruktureringformules tussen ondernemingen ;
inlijnen door tussenkomst van een publieke holding ;
toepassing van de wetgeving op het beheer met bijstand.

(3) Op administratief vlak :

Eventuele herdefiniëring van de organisatie, het management, het personeelsbeleid en de boekhouding.

(4) Op technisch vlak :

De richtlijnen zouden problemen behandelen inzake :
de optimale omvang van de onderneming ;
de diversificatie en de specialisatie van de productie ;
de rekonversiemogelijkheden ;
de aankoop van grondstoffen en halffabrikaten ;
de productieplanning ;
het beheer van de stocks.

Men dient ook bijzondere aandacht te schenken aan de opzoekingen inzake de creatie van nieuwe produkten, de verbetering van reeds bestaande produkten, en het uitwerken van nieuwe technieken en technologieën.

De overheid heeft, in het kader van de huidige wetgeving, een ruime hulpverlening voor de bevordering van de technologie en de industriële vernieuwing opgezet.

(5) Op sociaal vlak :

De herstrukturering van ondernemingen en sub-sektoren houdt een gevoelige sociale problematiek in, waarbij zowel de werknemers als de werkgevers betrokken zijn.

In de veronderstelling dat de herstruktureringswerkzaamheden afvloeiingen bij het personeel zouden veroorzaken

b.v. door het verdwijnen van niet-leefbare ondernemingen, zijn er sociale begeleidingsmaatregelen uitgewerkt om de gevolgen hiervan te verzachten.

3. Toepassing van de herstrukturering

De toepassing van het herstruktureringprogramma zou zich op twee niveaus moeten uiten en in overleg geschieden met de professionele en syndikale kringen.

Enerzijds moet een grondige analyse van de situatie van de bedrijfssectoren gemaakt worden teneinde de sub-sektoren te bepalen, waarvoor bijzondere plannen zouden moeten uitgewerkt worden.

Anderzijds werkt een administratieve kern 'textiel', met een geregionaliseerde opzet, aan de toepassing van de opties die in het vrijwaringsplan zijn vervat.

Besluit

In dit beknopt overzicht is de klemtoon gelegd op de verschillende moeilijkheden, waarmee de Belgische Textiel- en Konfektienijverheid te kampen heeft.

Bedoelde sectoren zijn zeker nog van essentieel belang voor ons economisch bestel en zij stellen een belangrijk aantal arbeiders en bedienden te werk.

Daarom zijn bondig de middelen en methoden vermeld die de achteruitgang zouden kunnen helpen tegenhouden.

De deelname van de professionele en syndikale instanties aan het overleg is evenwel absoluut nodig.

Het dynamisme en de vindingrijkheid van onze industriëlen en van onze arbeiders, zullen ons zeker in staat stellen de huidige moeilijkheden te overwinnen.

Sinds 1919

voor eigen mensen
door eigen mensen

DE KORTRIJKSE VERZEKERING NV

Zetel en kantoren : KORTRIJK

Lange Steenstraat 20

Lekkerbeetstraat 3

Tel. (056) 21.16.91

Bijhuis te BRUGGE, Garenmarkt 6

Tel. (050) 33.24.40

Inspekties over het ganse Vlaamse landsgedeelte.

De Vlaamse verzekeringsmaatschappij die U en uw provincie best kent.